

Bài thơ hoa Đào

Hoàng Nguyên

Ngày nào dừng chân phiêu lãng khách tới đây khi hoa đào vương lối
đi Màu hoa in dáng trời tình hoa lưu luyến người bồi hồi lòng lữ khách thấy chơi vơi Ngày
nào đường xuân phơi phới khách ngất ngây thấy hoa nở trên má ai Rồi
yêu hoa trên má mà ghi câu luyến nhớ thành bài thơ Ôi Đà Lạt là
thơ Bài thơ mến yêu reo muôn đời Dệt bằng tiếng gió ngàn reo qua đồi thông hay bên bờ
suối Ôi Đà Lạt là mơ Giấc mơ tiên nữ giáng xuống trần tóc
mây buông lơ lửng tha thướt bên hồ Dội tình quân đến trong giấc mơ Nhưng rồi mùa hoa
tàn Người hoa sao vắng mãi Bao chiều lòng mong chờ Đường
hoa sao hững hờ Để lòng lữ khách tê tái Cát bước đi nhớ hoa đào trên má
ai Màu hoa in trên má làm khách lưu luyến mãi Đà Lạt ơi.